

Kjære Fadder, Betania og alle støttespiller til arbeidet i Porto Xavier, Brasil

STARTEN: I 1980 startet misjonæren Gunnar Axell et arbeid blant de fattige i Porto Xavier, og drev suppestasjoner og bygde opp et barnehjem. Siden hans død i 1994 har vi hatt ansvar for dette arbeidet. Mellom 1995-2002 bodde vi på barnehjemmet, og sammen med et brasiliansk ektepar hadde vi ansvar for 25-30 barn som vokste opp her. Vi drev også et arbeid mot fattige familier med utdeling av matvarer og nødvendige artikler.

REISE TIL PORTO XAVIER: Siden den tid har Porto Xavier alltid hatt en spesiell plass i mitt hjerte. Det er over 20 år siden vi bodde i Porto Xavier, men vi har fulgt opp arbeidet siden og brukt ferien vår på å besøke så ofte som mulig. De siste tre år

har vi vært der årlig, da det er lettere å reise nå som våre egne barn er blitt store: I 2021 reiste jeg alene. I 2022 reiste jeg sammen med min 17 årige datter, som er fadder til ei lita jente i Porto Xavier (du har kanskje lest hennes innlegg i bladet i 2022). I år har jeg vært i Porto Xavier sammen med David og mine foreldre. Denne gang prøvde vi å hilse på flest mulig av barna som bodde på barnehjemmet i Porto Xavier da vi flyttet dit i 1995 (se bilder). Alle er voksne nå, men var mellom 2 og 15 år da vi møtte dem for første gang. Noen bor fortsatt i Porto Xavier, men de fleste har flyttet til nabobyene og til storbyen Porto Alegre som ligger 500 km fra Porto Xavier. Vi fløy fra Oslo til Porto Alegre, og besøkte flere i hjemmene og inviterte alle til pizza aften på en restaurant. Det ble en fantastisk kveld da vi alle var samlet, og det var mange gode minner og historier som ble delt. Det var hyggelig å bli litt bedre kjent med barna deres. Gjennom samtalen rundt bordet forsto vi at det var spesielt for foreldrene å dele denne delen av sitt liv med barna sine, som har fått en helt annerledes oppvekst enn dem selv. Vi reiste videre med buss fra Porto Alegre til Porto Xavier, og turen tok ca 10 timer. I Porto Xavier inviterte vi til grillaften, og det var flere som ble en langhelg på senteret sammen med oss. Vi hygget oss til langt på kveld, barna badet og vi voksne snakket i timevis. Å treffe alle disse flotte menneskene, og få oppdatert informasjon om livet deres var høydepunktet på denne turen. Gjennom sosiale media holder vi kontakt, men det er ikke det samme som å treffes og snakke sammen.

ARBEID I ENDRING: I dag driver vi et forebyggende arbeid mot de fattige familier i byen (og ikke barnehjem). Vi har et fritidstilbud hvor barna får leksehjelp, deltar i sport, får næringsrike måltider, lærer håndarbeid og andre ting som kan bidra til å gi dem en liten inntekt. De har eksempelvis lært å sy, male, bake, lappe klær og odle grønnsaker. Flere av ungdommene er blitt så dyktige at de kan selge broderte håndklær, servietter, matter og andre pyntegjenstander til hjemmet. Månedlig deler vi ut matvarer til alle familier som er registrert, og det er alltid mange flere ber om denne støtten da de sliter for å brødfø familien. Det er tre ansatte i dette prosjektet.

Lederne deler av sin livserfaring, veileder og oppmuntrer barna til å ta gode valg i livet og få seg en utdanning. Flere ungdommer har fått økonomisk hjelp til utdanning.

UTFORDRING: Utfordringen vår er at pengene som sendes ut ikke strekker til å drifte dette arbeidet videre, og vi har måtte stramme budsjettet mye inn. Vi ser at den norske kronen og den brasilianske reales står svakt, slik at pengene som overføres har mistet mye verdi. Samtidig er prisene på matvarer og material steget betraktelig i pris de siste årene. Vi ønsker å verve flere faddere. Ta gjerne om du vet om det er noen som kunne tenkt seg å støtte ungdommer i 13-16 årsalderen, da vi har mange i denne alderen som deltar på aktiviteter og ønsker seg en fadder. Det er ofte vanskelig å finne faddere til store barn, da de fleste ønsker å bli faddere til små barn. Å være fadder til et eldre barn betyr oftest at det blir et litt mer kortvarig fadderskap, men det er alltid nye som står på tur som trenger støtte.

SISTE NYTT: Floden Uruguay renner forbi Porto Xavier, og den flommer over sine bredder et par ganger i året og skaper problemer for befolkningen som bor i de lavere delene av byen. I november flommet elven over sine bredder, og vannet steg raskt og det var kaos for de som ble rammet. På senteret ble det nederste huset fylt med 10-15 cm vann, og de reddet ut alle møbler og ting. Vi var bekymret for at vannet skulle fortsette å stige slik at flere hus ble rammet, men heldigvis sluttet det å regne. Mye blir ødelagt etter flom, og det er en krevende jobb å fjerne all leire og vann. Ofte blir det skade på det elektriske anlegget, om vannet når kontaktene i veggen. Sist gang måtte vi skifte ut alt det elektriske i flere av husene på senteret. Så langt jeg kjenner til var det ingen av fadderbarna som ble rammet denne gang, men det var mange i byen som led store økonomiske tap som følge av flommen.

GODT NYTT ÅR: Vi håper du har hatt en fin juletid, og ønsker deg et Godt nytt år. Tusen takk til alle faddere, Betania og alle andre støttepartnere som gjør at dette arbeidet kan fortsette.

MVH Elisabeth Axell.

Bilde 1: De voksne er Brit-Lajla, Sylvania, Miriam, Dirceu, Rudolf, Bibiana, David, Camilla, Elisabeth

Bilde 2: Rudolf, Elisabeth, Monica, Maria, Marisa, Carine, Bibiana, Brit-Lajla.

Bilde 3: Jeanette, Elisabeth, Solange og deres barn.